

indtager jo imidlertid det Standpunkt, at det slet ingenting vil have, før det kan faa det hele. Jeg tror ikke, det er noget godt Standpunkt, og jeg tvivler lidt om, at de Kvinder, som ikke ønsker denne Sag set alene ud fra et doktrinært Kvindesagsstandpunkt, vil være det ærede Medlem synderlig taknemmelige for denne Holding.

Dernæst maa jeg udtale min Forundring over, at det ærede Medlem Fru Elna Munch har kunnet sige — det er et overmaade stærkt Skarpsyn, det ærede Medlem der har vist —, at jeg paa en afvejende Maade skulde have omtalt Menighedsraadenes Afstemning. Det, jeg udtalte, var, at der var forskellige Meninger om Betydningen af denne Afstemning, og det har jo ogsaa vist sig tydeligt nok; det ærede Medlem Fru Elna Munch tillagde den i hvert Fald ikke alt for stor Betydning. Kærnepunktet i Menighedsraadenes Afstemning er efter min Mening det — det tror jeg, man maa indrømme —, at Spørgsmaalet ikke er modent til Løsning i Øjeblikket. Det vilde afstedkomme Vanskeligheder indenfor Folkekirken, hvis vi vilde løse det ved et Magtsprog, før det praktisk talt kommer til at banke paa, saaledes at Lovgivningsmagten maa sysle med det og finde en Afgørelse deraf. Det ærede Medlem Fru Elna Munch udtalte — og det maa jeg protestere imod —, at der hos Flertallet intet var at hente i Retning af Velvillie. Jo, der er for Kvindernes Vedkommende overmaade meget at hente i Retning af Velvillie, for denne Velvillie udstrækker sig jo til samtlige Embeder under Staten med Undtagelse af dem, hvortil der kræves kirkelig Ordination. Det er virkelig ikke saa helt lidt, det er i hvert Fald en Velvillie, som der i det mindste kunde siges Tak for.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch mente, at det var det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersens blaa Øjne, der havde virket saa stærkt paa Venstre, at han havde faaet os samlet omkring den fælles Indstilling. Jeg miskender hverken det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersens Veltalenhed eller hans blaa Øjnes Mildhed og alt det andet, der kan være ved det ærede Medlem, men helt fortryllet os har han da heller ikke. Det er saamænd vel overvejet, at vi har taget det Standpunkt, vi har.

Det ærede Medlem Hr. Jacobsen var inde paa Lovforslagets tidligere Behandling og de forskellige Meninger, der til

Tider havde gjort sig gældende. Jeg skal ikke komme ind derpaa. Jeg tror, at min Stilling til Lovforslaget er særdeles klar. Det glæder mig overmaade meget, at den Udvikling, Sagen har faaet, har ført til, at det ærede Medlem nu er kommet til at staa paa min Side.

Statsministeren (N. Neergaard): Hvorledes jeg stiller mig til nærværende Lovforslag kan hverken være en Hemmelighed for det ærede Medlem Fru Elna Munch eller noget andet Medlem af dette Ting, idet jeg selv har fremsat Lovforslaget og altsaa selvfølgelig ønsker det vedtaget i den Form, hvori det er fremsat. Det er saa ligefrem, at jeg ikke forstaaer, hvorpaa det ærede Medlem byggede sit Haab om, at jeg nu pludselig skulde være stemt for at skære Halsen over paa mit eget Forslag. Det er jeg selvfølgelig ikke.

Det ærede Medlem spurgte, hvordan en Trang til en Bestemmelse, der aabner Adgang for kvindelige Præster, skulde ytre sig, thi man kunde da ikke forlange, at noget Menighedsraad skulde indstille en Kvinde til Præst, naar hun efter Loven ikke kunde blive Præst. Ja, der kan jo være mange Veje, ad hvilke en saadan Trang kan ytre sig. Jeg kunde f. Eks. tænke mig, at en Kvinde med udprægede Evner og Lyst til den præstelige Gerning studerede Teologi ved Københavns Universitet og tog teologisk Eksamen, hvad hun kan gøre, og hvad der ogsaa er sket, med det Maal for Øje at blive Præst, og at hun ved fri Prædiken, hvad der staaer hende frit for som enhver anden Kvinde, dokumenterede sine Evner i den Retning og vandt Stemning for sig i denne eller hin Menighed her i Landet. Noget saadant foreligger aldeles ikke. Der foreligger ikke et eneste Tilfælde, man kan pege paa og sige: Der er en Kvinde, som har taget teologisk Eksamen, og som har vist Evner til præstelig Gerning, og som en større Kreds af kirkeligindede Mennesker her i Landet har sluttet sig omkring. Det Udtryk er ofte brugt under Forhandlingerne: Naar Spørgsmaalet for Alvor banker paa, og jeg vil mene, at naar der kommer noget Tilfælde af den Art, jeg her har nævnt, begynder Spørgsmaalet for Alvor at melde sig til Drøftelse, baade indenfor Menighedsraadene og her i Rigsdagen; men at der endnu ikke er noget virkelig Krav og nogen virkelig Trang til Stede, er i hvert Tilfælde *min* bestemte Overbevisning. At den langt overvejende Del af den kirkeligt interes-